

Robin Fillerup uit Utrecht had zoals zo velen vroeger wel gevist, maar vervolgens zijn hengel aan de wilgen gehangen. Nu jaren later is hij weer enthousiast gemaakt door zijn zoon, een trouw kijker van Vis TV. Het visvirus heeft duidelijk opnieuw de kop opgestoken en Robin wil gaan feedervissen. Maar hoe pak je dat nou precies aan op stromend water? Zoonlief adviseerde daarom om Ed in te schakelen.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE MARNIX WESSELS
CAMERA SYTSE VAN DER HARST

Na een korte instructie van Ed gaan de voerkorven te water.

Zijn eerste feederles had Robin aan de Kromme Rijn bedacht, maar die blijkt toch echt de nodige meters te smal voor dit werk. We besluiten daarom door te rijden naar de Lek. Dat doe ik met de nodige bedenkingen, want uitgerekend vandaag is het stervenskoud – de schaatsbaan naast de Kromme Rijn was deels met ijs bedekt – met een snijdende oostenwind. Maar we hebben nu eenmaal afgesproken, de agenda's zijn drukbezet en dit Visblad kent ook zijn deadline. Bij de Lek aangekomen, concluderen we dat de westkant van de rivier het vandaag niet gaat worden. Tenminste niet als ons leven over het water is vissen hier immers gekkenwerk. We pakken daarom het veer bij Wijk bij Duurstede en vinden een oppertje aan de overkant. Dat scheelt een jas, al blijken de casters in het bakje met water snel ingevroren en zit er in een willekeurige saté-prikker meer leven dan in de maden.

VERKEERDE COMBI
Enthousiast toont Robin mij een feederhengel van zo'n beetje het zwaarste kaliber dat er bestaat. Een pook van 4,5 meter waarmee je

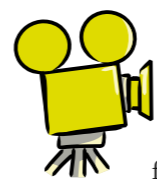
gemakkelijk een voerkorf van 120 gram wegzet of een speedkorf naar de andere oever van het Amsterdam-Rijnkanaal bij Utrecht knalt. Voor deze stek niet perse nodig, maar geen vis die daarnaar kijkt. De spinmolen daarentegen combineert niet echt met de hengel. Die is te klein en te zwak voor het vissen met zware voerkorven en mist de gewenste inhaalsnelheid. Dit is meer iets voor op een winkle picker. Feederhengels voor de rivier rust je uit met minimaal een karpermolen of desnoods een zeemolen. Gelukkig valt de stroming mee, zodat Robin met zijn molentje nog enigszins uit de voeten kan.

SCHOKBREKER

Daarna dient het volgende leermoment zich aan. Robin haalt enthousiast een stuk lijn met lus, wartel en onderlijn tevoorschijn uit een plastic zakje met de bedoeling dat aan de gevlochten hoofdlijn te knopen. Lijnen in zakjes zitten echter altijd hopeloos in de war, zo ook deze keer. In plaats van de boel te gaan ontwarren, pak ik een rol 25/00 nylon en leg uit dat ik aan een gevlochten lijn altijd een voorslag van zeven tot acht meter knoop. De nylon lijn fungeert als schokbreker om de klap van het werpgewicht tijdens de worp op te vangen en zorgt dat de lijn tegen de bodem wordt gedrukt. Via de meest eenvoudige voorslagknoop verbind ik de nylon voorslag met de hoofdlijn. Wat die laatste betreft adviseer ik een 10 ponds gevlochten lijn of 20/00 nylon te kiezen.

KORVENBAL

Als Robin mijn verzameling voerkorven ziet, fronsht hij toch wel even de wenkbrauwen. Nou sleept een beetje

feedervisser al snel behoorlijk wat verschillende typen korven mee. Speedkorven om afstand te halen, kleine lichtgewicht gaaskorven voor ondiep stilstaand water, korven van plastic voor vuile bodem en diep water en bommen van korven voor in een gierende stroming. Het is wel zo prettig om een en ander bij je te hebben, maar het maakt de visbagage er allemaal niet lichter op. Vandaag kiezen we voor plastic met daaraan een loodgewicht van 40 gram voor Robin die schuin stroomafwaarts gaat werpen en 50 gram voor mijn visserij haaks op de stroming.

SCHUIVEND OF VAST

Uiteraard wil onze vraagsteller ook graag weten hoe je de korf aan de lijn bevestigt. De schuivende variant waarbij de korf is opgesloten in een kleine lus,

Een heavy feeder met daarop een spinmolentje is geen ideale combi.

laten we even voor wat hij is. Mijn voorkeur gaat in de meeste gevallen uit naar een vaste montage. Daarbij maak je aan het eind van de voorslag een grote lus van circa 30 cm. Vervolgens knip je de lijn van de lus zo door dat je een stuk van ongeveer 20 cm en een stuk van 40 cm krijgt. Aan het 'korte eind' knoop je een speldwartel als verbinding met de voerkorf, in het lange eind een lusje waaraan de onderlijn vast verblijft. Robin heeft ze in verschillende diktes en lengtes en in mapjes verpakt in de hengelsportwinkel gekocht, terwijl ik ze altijd zelf knoop en om pijpjes isolatie-

Het ging Robin duizelen van zoveel verschillende typen korven.

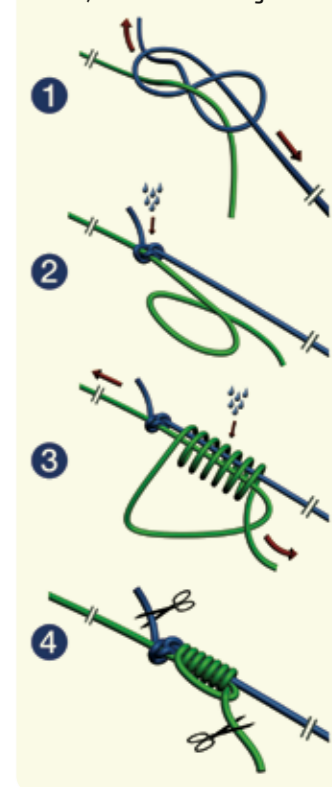
schuim rol. Een lengte van 50 tot 70 centimeter is gangbaar. Met het oog op het riviervissen kiezen we voor een dikte van 18/00 en haakmaat 12.

LIJNCLIP EN MIKPUNT

Om te kijken hoe diep het water is en waar eventueel een talud ligt, werpen we eerst een paar keer met een lege korf. Daarbij tellen we het aantal seconden dat een korf er over doet om de bodem te bereiken. De exacte diepte kun je zo niet achterhalen, maar wel of het water dieper of ondieper wordt. Zoek bij dit 'peilwerk' naar een randje, kuilte of een onderkant van een talud. Dit zijn plekken waar vis graag verblijft. Heb je zo'n plek gevonden? Klem dan na de worp de lijn achter de lijnclip op je molenspoel, zodat elke worp precies even ver komt. Zoek nu nog een mikpunt dat je bij elke worp aanhoudt en zo blijft de voerplek als het goed is geconcentreerd binnen een vierkante meter.

DE VOORSLAGKNOOP

De dunne hoofdlijn is groen gekleurd, de dikkere voorslag blauw.

EERSTE HULP BIJ FEEDEREN GEVRAAGD
Ed Stoop helpt een herintreder op weg bij het feedervissen. Bekijk op www.hetvisblad.nl de videoreportage.

maar wacht geduldig af. Anders komt er zo'n berg eten te liggen dat de vis al uitgeeten is voordat ie überhaupt aan je haakaas toekomt. Raakt de vis daarentegen door het dolle heen, breng dan steeds voer met ingrediënten.

TEMPO AANPASSEN

Vervolgens start je de stek op door drie tot vijf korven te vullen met voer en daarin ook wat voermaden, eventueel poppen (casters) en/of stukjes worm en deze snel achter elkaar op de gewenste plek te brengen. Prik daarna een stuk of drie maden op de haak, vul de korf opnieuw en wacht na de worp op wat komen gaat. Blijft een beet uit, draai dan na tien minuten in en werp een vers gevulde korf op de stek. Schittert de vis door afwezigheid? Breng dan niet voortdurend voer en aas,

TRANSPORTMIDDEL

Lokvoer voor in de voerkorf is meestal eenvoudig van samenstelling. Dit dient namelijk vooral als verpakking en transportmiddel voor (levende) ingrediënten zoals voermaden, casters, hele of geknipte wormen en eventueel hele of geknipte maïs. Kant-en-klare huisvoeders of

fabrieksvoer zijn dus prima te gebruiken. Je kunt ook zelf een voertje samenstellen van wit of bruin broodmeel, maïsmeel en koekmeel en dit eventueel nog verrijken met een flavour zoals venkel of koriander. Het belangrijkste is dat het voer goed plakt en grotendeels pas op de bodem van de rivier uiteen valt. Het mag duidelijk zijn dat wat je als extra in je lokvoer stopt – maden, casters, wormen en maïs – veelal ook als haakaas dient. De moderne ontwikkeling van het methodfeederen met pellets en boilies laat ik hier voor het gemak maar even buiten beschouwing.

DIKKE PECH

Nou ben je natuurlijk ook wel benieuwd naar de vangsten tijdens deze editie van Vraag het aan Ed. Die heb ik tot dusver onder de radar weten te houden – en met reden. Want uiteindelijk brengt deze barre en volkomen fout gekozen dag ons slechts één magere aanbeet. En die resulteert niet eens in vis. Robin tilt hier wat minder zwaar aan; die is dik tevreden over alle uitleg en zal het juiste moment om te gaan feedervissen op stroom echt nog wel vinden. Wij kruipen snel weer in de auto, waarna onze verkleumde ledematen na een half uur met de verwarming op volle kracht weer in staat zijn om de pedalen te bedienen.

Ook dat is vis-sen! ◀

Ed en Robin hadden de tijd om over mooie vangsten te dromen.

